

KORRALDUS

Pärnu muinsuskaitseala kaitsekord

Korraldus kehtestatakse muinsuskaitseaduse § 14 lõike 1 ja § 19 lõike 3 alusel ja kooskõlas sama seaduse § 91 lõikega 1.

I osa

Muinsuskaitseala nimetus ja piir

1. Pärnu muinsuskaitseala (edaspidi *muinsuskaitseala*) on võetud riikliku kaitse alla eesmärgiga kaitsta ja säilitada Pärnu linna ajaloolist linnatumikut, sest see kultuuriväärtusega maa-ala esindab Eesti ainelise kultuuripärandi väärtuslikumat osa.
2. Muinsuskaitseala hõlmab Pärnu linna ajaloolist linnatumikut, mille moodustavad kesk- ja uusaegne vanalinn, seda ümbritsev linnakindlustuste vöönd, rannapark ning nende vahele jääv kuurordi ja eeslinna ala.
3. Muinsuskaitseala ja selle kaitsevööndi piir, sealhulgas muinsuskaitsealale avanevad olulised vaated on esitatud korralduse lisas 1.

II osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärk, väärtused ja nende hoidmise põhimõtted

4. Muinsuskaitseala kaitse eesmärk on Pärnu ajaloolise linnatumiku, seda kujundavate iseloomulike ajastu- ja kohatunnetust loovate väärtuste säilitamine ja esiletoomine, hoonete kasutamine ja linnaruumi kestlik areng.
5. Muinsuskaitseala kaitse ja säilimise korraldusele kohaldatakse muinsuskaitseadust koos käesolevas korralduses sätestatuga.
6. Muinsuskaitseala kaitse eesmärgiga seotud väärtused on:
 - 1) mitmekesine, inimhõõtmeline ja kultuurimälu hoidev elu- ja puhkekeskkond, milles on võimalik tunnetada linna ajalugu selle erinevate etappide kaudu;
 - 2) keskajast tänapäevani kujunenud ja säilinud linnaehituslik tervik, sealhulgas ehitised, tänavavõrk, krundi- ja hoonetusstruktuur, väljakud, hoovid ja aiad (edaspidi *õuema*), haljastus, ajaloolised linnaruumi elemendid, katusemaastik, arheoloogiline kultuurkiht ning linnakindlustused;

3) muinsuskaitsealale avanevad olulised vaated¹, muinsuskaitsealal avanevad sisevaated ja kultuuriväärtuslike ehitiste vaadeldavus.

7. Keskajast tänapäevani kujunenud ja säilinud linnaehitusliku terviku väärtuslikumad kihistused on:

- 1) Pärnu ordulinnuse, Uus-Pärnu linna ja linnakindlustuste peamiselt maa all säilinud osad, sealhulgas vanalinna ümbritsevad muldkindlustused, kesk- ja varauusaegsete ehitiste jäänused, matmispaigad ning arheoloogiline kultuurikiht;
- 2) vanalinna alal eelkõige 17.–18. sajandi barokk- ja klassitsistlik hoonestus, sealhulgas selle nõukogudeaegne restaureerimiskihistus, ajaloolised tööstus- ja laohooned, stalinistlik arhitektuur ja hilisem hoonestusstruktuuri sobituv arhitektuur;
- 3) kuurordi ja eeslinna alal eelkõige 19.–20. sajandi eeslinnahoonestus, sealhulgas tsaariaegne historitsistlik hoonestus, Eesti esimese iseseisvusperioodi funktsionalistlik ja nõukogude perioodi modernistlik kuurordiarhitektuur ning hilisem hoonestusstruktuuri sobituv arhitektuur;
- 4) kultuuriväärtuslikud interjöörid ja nende osad;
- 5) linnaruumi kujundavad elemendid, sealhulgas monumendid, väikevormid, sillutised, tänavalaternad jms;
- 6) kõrghaljastatud hoovid, ajaloolised puiesteed ja pargid, sealhulgas Rannapark kui ajalooline avalik haljasala koos pargis eraldiseisvate kuurortlinna sümbolhoonetega;
- 7) II maailmasõjaks välja kujunenud kinnistud (maaüksused), mis on säilinud tänapäevani muutmata või vähesel määral muudetud piiridega.

8. Muinsuskaitseala väärtuste säilitamise riiklikud põhimõtted on:

- 1) muinsuskaitseala uuendused lähtuvad kestlikust arengust ja sobitatakse kokku kultuuriväärtusliku keskkonnaga, toetades muinsuskaitseala eesmarke ja parandades elukeskkonna kvaliteeti;
- 2) muinsuskaitseala mitmekesist kasutust hoitakse ja soodustatakse ajalooliselt avalikus kasutuses olnud hoonete ja kinnistute jätkuva avaliku kasutamisega;
- 3) uue hoone ehitamisele eelistatakse võimaluse korral kultuuriväärtuslike hoonete kasutust;
- 4) hoone ja linnaruumi ehituslike muudatustega suurendatakse ligipääsetavust kultuuripärandile viisil, mis ei kahjusta muinsuskaitseala ega seal asuvate hoonete kultuuriväärtust;
- 5) mulla- ja kaevetööde tegemisel lähtutakse arheoloogiapärandi kaitseks minimaalse sekkumise põhimõttest; arheoloogilises kultuurikihis asuvate väärtuslike ajalooliste ehituskonstruksioonide puhul eelistatakse nende konserveerimist ja eksponeerimist tagasimatmisele ja markeerimisele;
- 6) kultuuriväärtuslike ehk A- ja B-kaitsekategooria hooneid (korralduse lisa 2) säilitatakse ja hooldatakse; hoone konserveerimisel, restaureerimisel, ehitamisel ja ilme muutmisel säilitatakse selle arhitektuurilaad, ehitus- ja viimistlusmaterjalid ning arhitektuuridetailid;
- 7) uue ehitise püstitamisel ja suuremahulise juurdeehitise ehitamisel eelistatakse tänapäevast, keskkonda sulanduvat lahendust, eesmärgiga rikastada mitmekihilist ajaloolist keskkonda kvaliteetse arhitektuuriga, vältides ajalooliste stiilide otsest jäljendamist;
- 8) uue ehitise kavandamisel linnaehituslikult olulisele kohale on soovitatav korraldada arhitektuurivõistlus;
- 9) selliste alade hoonestamisel, kus ajalooliselt on olnud hoonestus, arvestatakse ümbritseva linnaruumi ning kaitsekorra eesmärkide ja väärtustega;

¹ Näidatud korralduse lisa 1.

10) kinnistu piiride muutmise üle otsustamisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest muinsuskaitseala kontekstis, sealhulgas kinnistu ja sellel asuva hoonestuse ajalise seotusest ja järjepidevusest;

11) avalikus ruumis säilitatakse ja võimaluse korral taastatakse ajalooline linnaehituslik struktuur ja ajastuomased linnakujunduse elemendid;

12) säilitatakse haljasalad ja haljastus, sealhulgas puisteed ja haljastatud õuema; võimaluse korral taastatakse alleede ja puuridade hävinud osad;

13) säilitatakse vaated piki muinsuskaitseala tänavaid ning kultuuriväärtuslikele ehitistele, võimaluse korral taasavatakse katkestatud tänavasihid ja taastatakse vaated ehitistele.

III osa

Muinsuskaitsealal asuvate hoonete väärtusklassid

9. Muinsuskaitseala hooned, välja arvatud kultuurimälestiseks tunnistatud hooned, on jagatud A-, B- ja C-kaitsekategooriasse. Hoone kaitsekategooria on määratud korralduse lisas 2.

10. Juhul, kui ehitise mälestiseks olemine lõpetatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse ehitist A-kaitsekategooria hoonena kuni kaitsekategooria määramiseni. Kui olemasolev hoone korralduse lisas 2 märgitud ei ole, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni B-kaitsekategooria hoonena.

11. A-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus nii eksterjööris kui ka interjööris.

12. B-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik või silmapaistva mõjuga hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus eksterjööris.

13. C-kaitsekategooria hoone on muu hoone, mille autentsena säilitamist ei nõuta.

14. Kui hoone ehitatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni C-kaitsekategooria hoonena.

IV osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärgi tagamiseks vajalikud nõuded

15. Muinsuskaitsealal asuva A-kaitsekategooria hoone puhul säilitatakse väärtuslik ruumiplaneering, sisetarindid (vahelaed, siseseinad, mantelkorstnad jms), interjööridetallid (siseuksed, sisetrepid, piirdeliistud, ahjud jms) ja siseviimistluskihid (põrandalauad, parketid, maalingud, tapeedid, stukkdekoor jms).

16. Muinsuskaitsealal asuva A- ja B-kaitsekategooria hoone puhul kehtivad tööde tegemisel järgmised nõuded:

1) ajaloolised piirdetarindid, proportsioonid, välisviimistlus ja väärtuslikud detailid säilitatakse võimalikult autentsena ning tagatakse olemasolevate kandekonstruktsioonide püsivus;

2) hooneosade ja ehitusdetailide taastamisel võetakse aluseks dokumenteeritud ajalooline olukord ja lähtutakse hoonest kui tervikust;

3) kasutatakse hoonetüübile ja selle ehitusajale iseloomulikke ehitus- ja viimistlusmaterjale ning võimaluse korral traditsioonilisi töövõtteid ja tehnoloogiaid; traditsioonilisi ehitusviimistlusmaterjale jäljendavaid materjale kasutada ei lubata (nt plastlaudis, kivikatust

imiteeriv katuseplekk, õhekrohv); hoone ehitusajale ebatüüpilisi materjale lubatakse kasutada ainult ajutise konserveeriva lahendusena (nt katusekattena sileplekk, rullmaterjal, eterniit);

4) välispiirdeid lubatakse soojustada ainult juhul, kui sellega ei hävitata ega kaeta kinni väärtuslikku välisviimistlust ega väärtuslikke detaile ning säilivad hoone ja selle osade proportsioonid;

5) säilitatakse hoone ehitusaegsed või hilisemad hoone arhitektuurse ilmega sobivad avatäited (aknad, ukсед, luugid jms); välimiste avatäidete asendamist loetakse hoone ilme muutmiseks;

6) maapealse osa laiendamine lahendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;

7) ventilatsiooni ehitamisel kasutatakse olemasolevat korstent ja läbiviike; juhul kui see ei ole võimalik, ehitatakse uus korsten ajaloolise eeskujul;

8) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;

9) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei varja väärtuslikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis;

10) katuseaknad, eriti kui need jäävad tänavalt vaadeldavad, paigutatakse hoonega arhitektuurset sobivalt ja hoone fassaadi rütmiga arvestavalt.

17. Muinsuskaitsealal asuva C-kaitsekategooria hoone puhul kehtivad tööde tegemisel järgmised nõuded:

1) lähtutakse hoone terviklikust välisilmest ning sobivusest lähiümbruse hoonestusega;

2) kasutatakse ajaloolisse keskkonda sobivaid ehitus- ja viimistlusmaterjale, traditsioonilisi materjale jäljendavaid materjale kasutada ei lubata;

3) välispiirete soojustamisel säilitatakse hoone proportsioonid ja vajaduse korral iseloomulikud detailid;

4) maapealse osa laiendamine lahendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;

5) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms, paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;

6) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei varja iseloomulikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis.

18. Muinsuskaitsealale uue ehitise püstitamisel kehtivad järgmised nõuded:

1) lähtutakse lähiümbruses väljakujunenud ehitusjoonest, hoonestusstruktuurist, tihedusest, kultuuriväärtuslike hoonete mahtudest (eelkõige II maailmasõja eelsete hoonete suuruselt, kujust ja kõrgusest), liigendusest, värvilahendusest ja katusemaastikust;

2) mitut varasemat krundi hõlmava uue ehitise kavandamisel liigendatakse see mahuliselt ja arhitektuurset, järgides II maailmasõja eelset krundi- ja hoonestusstruktuuri;

3) välisviimistluses kasutatakse traditsioonilisi ja keskkonda sobivaid materjale, sealhulgas kivihoonete piirkonnas krohvi, looduskivi, tellist, katusekivi, betooni jms, puithoonete piirkonnas puitlaudist, valtsplekki jms; traditsioonilisi ehitusmaterjale jäljendavaid materjale kasutada ei lubata;

4) alla 20 m² ehitusaluse pindala ja alla 5 meetri kõrgusega ehitis (edaspidi väikeehitis), mis on ajaloolises keskkonnas ebatüüpiline (prügimaja, elektrialajaam, autovarjualune jms),

paigutatakse asukohta, kus see ei ole avalikus ruumis nähtav või on varjestatud, kahjustamata olemasoleva hoone konstruktsioone ja viimistlust;

5) väikeehitise, sealhulgas teisaldatava ja ajutise ehitise puhul ei kohaldata alapunktides 1–2 seatud nõudeid: sellised ehitised lahendatakse ajaloolisesse linnatuumikusse sobivalt ja viisil, mis säilitab kõrghaljastuse ja tänavate läbitavuse;

6) ajaloolistele haljasaladele² ei püstitata uusi ehitisi, välja arvatud olemasoleva hoone maapealse osa laiendamine sobiva mastaabi ja kujundusega ning väikeehitise ja puhkerajatise püstitamine (spordi- ja mänguväljakud, tualetid, kioskid, paviljonid jms).

19. Kinnistu (maaüksuse) piiride muutmisele kehtivad järgmised nõuded:

1) muutmata või vähesel määral muutunud II maailmasõja eelsed kinnistu piirid üldjuhul säilitatakse;

2) alapunktis 1 nimetamata kinnistu piiride muutmisel järgitakse kvartalisest kinnistustruktuuri (suurust ja kuju), krundile määratakse lihtne ja selge kuju, mis võimaldab ehitist hooldada ja teenindada.

20. Muinsuskaitseala tänavate, õuemaa ja haljastuse puhul kehtivad järgmised nõuded:

1) väärtuslikud piirdeaiad, -postid, väravad jms säilitatakse, vajaduse korral taastatakse;

2) uued piirdeaiad, -postid, väravad jms lahendatakse, järgides lähiümbruses väljakujunenud tava (materjal, kõrgus, paiknemine jms) ja sobivust krundi hoonestuse arhitektuuriga; tõkkepuid paigaldada ei lubata;

3) ajalooline munakivisillutus jm väärtuslik katend säilitatakse või taaskasutatakse ehitusprojektiga hõlmatud ala sees;

4) uue katendi rajamisel lähtutakse ajaloolisest lahendusest (nt sõiduteel muna- või ajaloolise klompkivi, kõnniteel sillutisplaatide, hoovides sillutiskivi ja/või graniitsõelmete kasutamine); õuemaa ulatuslikku sillutamist välditakse;

5) ehitist liigniiskuse eest kaitsvad pinnasekalded säilitatakse või need rajatakse;

6) tänava rekonstrueerimisel säilitatakse või taastatakse kultuuriväärtuslike ehitiste proportsioonid, vajaduse korral tänavapinda madalamale viies; välditakse pinnasevee imbumist keldrisse ning sademevee juhtimist krundile;

7) ajaloolisi linnakujunduse elemente (monumendid, skulptuurid, tänavapostid, laternad, kaevud, pingid jms) säilitatakse ja võimaluse korral taaskasutatakse;

8) uued linnakujunduse elemendid (linnamööbel, päikesevarjud, müügikohad, tegevuskoha tähised, info- ja reklaamikandjad, liikluskorraldusvahendid, tänavapostid jms) kavandatakse ümbritsevat keskkonda arvestavalt ning paigaldatakse viisil, mis ei kahjusta kultuuriväärtuslike hooneid, arheoloogilist kultuurikihti ega kõrghaljastust;

9) hooajaline tänavakohvik, kauplemiskoht jms rajatakse tänavapinnale, ilma eraldi kõrgema terrassitasapinna ja täispiirdeta, välja arvatud juhul, kui aluspind seda ei võimalda;

10) tänavaid hooldatakse viisil, mis ei kahjusta külgnevat hoonestust ega kõrghaljastust, sealhulgas ei lubata tänavaid hoonete ja kõrghaljastuse vahetus läheduses soolatada;

11) ajalooliste avalike parkide (Lydia Koidula park, Oskar Alexander Brackmanni park, Munamäe park, Vallikääru park, Vana park, Vabaduse park, Steineri aed, Lastepark, Rannapark ja Ammende aed)³ ajalooline struktuur, planeering, vaated, väärtuslik haljastus ja ajaloolised väikevormid (piirded, pargimööbel jms) säilitatakse võimalikult autentselt; rekonstrueerimisel lähtutakse pargist kui tervikust, võttes taastamisel aluseks dokumenteeritud ajaloolise olukorra ja arvestades muutustega linnaruumis (hilisem väärtuslik haljastus, ehitised jms);

² Näidatud korralduse lisa 3.

³ Näidatud korralduse lisa 3.

12) ajaloolised alleed (Kuninga tn, Pühavaimu tn, Ringi tn, Sadama tn, Vanapargi tn, Nikolai tn, Rüütli tn, Esplanaadi tn, Pärna tn, Lõuna tn, Supeluse tn, Tammsaare pst, Mere pst, Rammelga tn, Lehe tn, Ranna pst, Vee tn, Kerese tn, Kuuse tn, Seedri tn, Aia tn, Võimlemise tn ja Adamsoni tn)⁴ säilitatakse ja vajaduse korral taastatakse; alleeosad taastatakse terviklike lõikudena, üksikuid puid sinna vahele istutada ei lubata;

13) haljastuse taastamisel ja rajamisel nii avalikus ruumis kui ka õuemaal lähtutakse ajastuomasest haljastusviisist ja kasutatakse traditsioonilisi liike (pärn, vaher, tamm, kask, hoovides ka viljapuud, sirelid, jasmiinid jms);

14) puude, sealhulgas viljapuude raiumisel nähakse üldjuhul ette asendusistutus samal krundil või muinsuskaitsealal; puittaimestikku lubatakse raiuda taimede kuivamisel või ohtlikuks muutumisel ning oluliste vaadete avamiseks ja isetekkeliste puude likvideerimiseks;

15) ehitus- ja kaevetöödega ei lubata väärtuslikku haljastust, sealhulgas puude juuri kahjustada.

21. Muinsuskaitsealal asuva arheoloogiapärandi kaitseks kehtivad järgmised nõuded:

1) arheoloogilise kultuurkihiga alal⁵ selgitatakse enne detailplaneeringu kehtestamist või projekteerimistingimuste või ehitusloa, millega kaasnevad kaeve- ja muud pinnase teisaldamise või juurdeveoga seotud tööd, andmist uuringu käigus välja ja võetakse arvesse alal asuvad väärtuslikud ehituskonstruksioonid ja -detailid ning muud arheoloogilise kultuurikihi elemendid;

2) keskajal linnamüüri piiratud alal (arheoloogiamälestisel „Asulakoht“, reg-nr 11793)⁶ selgitatakse kaevetöödel uuringu käigus terviklikult välja, sealhulgas post- ja vaivundamentidele ehitatava hoone puhul, arheoloogilise kultuurikihi stratigraafia kuni inimtegevusest puutumata loodusliku pinnaseni;

3) väärtuslikke ajaloolisi ehituskonstruksioone ja -detalle säilitatakse.

V osa

Muinsuskaitseala kaitsevööndi eesmärk ning selle tagamise nõuded ja kitsendused

22. Muinsuskaitseala kaitsevöönd on jagatud kaheks osaks, mis on esitatud korralduse lisas 1.

23. Kaitsevööndi 1. osa eesmärgid on tagada muinsuskaitseala säilimine sobivas ja toetavas keskkonnas ning muinsuskaitseala vaadeldavus piki ajaloolisi tänavaid. Uue ehitise püstitamisel või olemasoleva ehitise maapealse osa laiendamisel välditakse järske üleminekuid hoonestuse mastaapsuses, tiheduses ja paigutusviisis võrreldes muinsuskaitsealaga. Piki ajaloolisi tänavaid avanevaid vaateid ehitistega sulgeda ei lubata.

24. Kaitsevööndi 2. osa eesmärk on tagada muinsuskaitseala vaadeldavus olulistest vaatepunktidest. Vaateid ehitistega sulgeda ei lubata. Muinsuskaitsealale avanevad olulised vaated on järgmised:

1) vaade 1 avaneb Haapsalu maanteelt Eliisabeti kiriku tornile;

2) vaade 2 avaneb Pärnu jõe ja Sauga jõe suudme kallasrajalt muinsuskaitsealale ja Eliisabeti kiriku tornile;

3) vaade 3 avaneb Ülejõe kallasrajalt muinsuskaitsealale;

4) vaade 4 avaneb Tallinna maanteelt ja kallasrajalt Eliisabeti kiriku tornile;

5) vaade 5 avaneb Suur-Jõekalda tänavalt Katariina kiriku tornile ja muinsuskaitsealale;

6) vaade 6 avaneb merelt Rannapargile.

⁴ Näidatud korralduse lisas 3.

⁵ Näidatud korralduse lisas 3.

⁶ Näidatud korralduse lisas 2.

VI osa
Leevendused tööde tegemise loakohustusest ja teavitamise kohustusest
muinsuskaitsealal ja selle kaitsevööndis

25. Muinsuskaitsealal ei nõuta tööde tegemise luba ega sellele eelnevaid muinsuskaitse eritingimusi järgmistel juhtudel:

- 1) C-kaitsekategooria hoone konserveerimiseks, restaureerimiseks ja ehitamiseks;
- 2) kõrghaljastuse rajamiseks, kaeve- ja muudeks pinnase teisaldamise ja juurdeveoga seotud töödeks õuemaal väljaspool arheoloogilise kultuurkihiga ala;
- 3) raietöödeks ja hooajalise ehitise püstitamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on kooskõlastanud raieloa ja hooajalise ehitise püstitamise loa Muinsuskaitseametiga.

26. Muinsuskaitseala kaitsevööndis ei nõuta:

- 1) Muinsuskaitseametiga olemasoleva ehitise ümberehitamise ja välisilme muutmise kooskõlastamist, välja arvatud maapealse osa laiendamisel;
- 2) Muinsuskaitseameti teavitamist ehitise ehitamisest, mis ei nõua ehitusseadustiku kohaselt ehitusluba ega ehitusteatist.

VII osa
Muinsuskaitsealal paiknevate kinnismälestiste kaitsevööndid

27. Mälestise kaitsevööndi võib määrata maa-alalisele kinnismälestisele.

VIII osa
Lõppsätted

28. Korraldus jõustub kümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

29. Vabariigi Valitsuse 6. veebruari 2006. a määruse nr 32 „Pärnu vanalinna ja kuurordi muinsuskaitseala põhimäärus“ kehtivus lõpeb punktis 28 sätestatud korralduse jõustumisest.

Korraldust on võimalik vaidlustada halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras 30 päeva jooksul korralduse Riigi Teatajas avaldamise päevast arvates.

Kaitsekorra põhjendused ja selgitused esitatakse seletuskirjas, mis on kättesaadav Muinsuskaitseameti veebilehel ja Muinsuskaitseametis.

Kaja Kallas
Peaminister

Kristi Purtsak
Riigikantslei õigusosakonna juhataja
riigisekretäri ülesannetes

Lisa 1: Muinsuskaitseala ja kaitsevööndi piirid
Lisa 2: Hoonete kaitsekategooriad ja mälestised
Lisa 3: Haljastus ja arheoloogilise kultuurkihiga ala